

ΑΝΩ ΚΑΤΩ

ΕΤΟΣ Α

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΟΔΟΣ ΖΗΝΩΝΟΣ ΑΡΙΘ. 9

ΑΡΙΘ. 3

Ἡ συνδρομὴ ἑτησίᾳ καὶ προκληρωτῶς διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμὰς 5 καὶ διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φράγκα χρυσῶ 5
Ἄγγελια καὶ εἰδοποιήσεις καταχωρίζονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα ἑκάστοτε ἄρτος 50 λεπτὰ ὁ στίχος

Διευθυντής: ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΣΚΛΗΡΟΣ

✠ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 21 ΜΗΝΙΟΥ 1895 ✠

ΤΙΜΗ ΦΥΛΑΚΕΑΣ Π. 10

Τὸ ναυάγιον

Ο ΕΚΠΤΩΤΟΣ

(Σημειώσεις ταξιδιώτου)

17 *Ἀπριλίου*.—Ταύτην τὴν στιγμήν ἐπεβίασθη-
μεν τῆς «Ἡρας». Μετ' ἐκπλήξεώς μου βλέπω ὅτι ἔχω
συνταξιδιώτην μου τὸν κ. Τρικούπην. Ἡ λύπη εἶνε ἐ-
ζωγραφημένη μὲ μαῦρα χρώματα ἐπὶ τοῦ προσώπου του
Ἡ ἀποτυχία ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐγκείται ἡ ἐπιτυχία τὸν ἔχει
τρομερὰ κταβάλει. Μόλις εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἀτμόπλοιο
ἐστράφη, ἔριψε βλέμμα ἐπὶ τοῦ Μεσολογγίου, τῆς ὅλε
θρίξ πόλεως, καὶ ἔχυσε μαῦρα δάκρυα. Κατόπιν ἡ
«Ἡρα» ἀνεχώρησεν. Ὁ Τρικούπης ὡς ἐκ τοῦ πένθους
τῆς ἀποτυχίας φορεῖ . . . μαῦρα.

Ὡρα 9 π. μ.—Ἡ «Ἡρα» ἀναγκάζεται νὰ στα-
ματήσῃ πρὸ τῶν Πατρῶν ἐλλείπει ἀνθρώπων. Ὁ Τρι-
κούπης ἐπὶ τῶ συμβάντι καταλαμβάνεται ὑπὸ τρόμου!
Καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν τῆς παραλίας χτυποῦν τεκεκέ-
δες καὶ ἀρνοῦνται νὰ δώσουν κάρβουνα εἰς τὸ ἀτμό-
πλοιο ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἔχει ἀρκετὴν μαυρίλαρ μέσα του.
Ἀκούεται τὸ ἐξῆς ᾄσμα :

Μαῦρη εἶν' ἡ νύχτα στὰ βουνά.

Ὡρα 9¹ π. μ.—Λύεται εὐτυχῶς τὸ ζήτημα τῶν
ἀνθρώπων διὰ τοῦ ἐξῆς ἐπεισοδίου. Ὁ Τρικούπης διὰ
νὰ περάσῃ τὴν στενοχωρίαν του κάθεται καὶ ὀμιλεῖ εἰς
τούς ἐπιβάτας περὶ τοῦ χρυσοῦ αἰῶνος τὸν ὁποῖον ἐσκόπει
νὰ φέρῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ περὶ τῶν κεκρυμμένων
θησαυρῶν τῆς διανοίας του. Οἱ ἐπιβάται ὅλοι τὸν πε-
ριγελοῦν λέγοντες : *ἀνθρακες ὁ θησαυρὸς καὶ τὸ ἀτμό-
πλοιο ἀρκετὰ ἐφωδιασμένον ἐπαναλαμβάνει τὸν διακο-
πέντα . . . δρόμον του.*

Ὡρα 11.—Ὁ Τρικούπης εἶνε τρομερὰ μελαγχολι-
κός. Βλέπει τὴν εὐρείαν θάλασσαν γύρωθὲν του, ἥτις τοῦ
ὑπενημιρίζει τὸ μέγα ἔργον του, τὰ ἐκτεταμένα πεδία, ὀ-
μοια πρὸς ἐκεῖνο τὸ Ἄρεως, καὶ ἡ καρδία του μελανιά-
ζει ἐκ τῆς λύπης. Κάποιος εὐρισκόμενος πλησίον του ἀ-
ναφωνεῖ :

— Οἶα ἡ μορφή τοιάδε καὶ ἡ ψυχὴ.

Ὁ αἰκτος καὶ ἡ συμπάθεια, ἀκόμη δὲ μία δημοσιο-
γραφικὴ περιέργεια μὲ ὠθοῦν νὰ τὸν πλησιάσω :

— Καλὴ μέρα, κ. Τρικούπη. Τοῦ λέγω.

— Ἡμέρα! ἡμέρα! ἀναφωνεῖ ὡς ἀλλοφρονῶν, εἶνε
ἡμέρα λοιπόν; πῶς τότε ἐγὼ τὰ βλέπω ὅλα μαῦρα;

— Ἦθελα νὰ σὰς ἐρωτήσω κάτι· μοῦ ἐπιτρέπετε;

— Λέγε, κύριε.

— Τί σκέπτεσθε νὰ κάμετε τώρα;

— Ἀκουσε, φίλε μου, μοῦ λέγει σοβαρῶς· θὰ συνα-
θροίσω ὅλους τοὺς ἀποτυχόντας φίλους μου καὶ θὰ ὑπάγω
μετ' αὐτῶν εἰς Μαδαγασκάρην.

— Εἰς Μαδαγασκάρην! προσέθησα μόλις κρατῶν
τούς γέλωτας· καὶ τί θὰ κάμετε ἐκεῖ;

— Τί θὰ κάμω; Τί θὰ κάμω; Ἀγνοεῖται λοιπὸν
τὰ σοβαρὰ συμβάντα τῆς ἡμέρας; Δὲν εἰξεύρετε ὅτι ἡ
πατρίς μου, ἡ Μαδαγασκάρη κινδυνεύει;

— Εἶνε ἡ πατρίς σας λοιπὸν ἡ Μαδαγασκάρη;

— Πῶς; ἀμφιβάλλετε περὶ αὐτοῦ; Ἀγνοεῖτε λοι-
πὸν ὅτι ὅλοι ἡμεῖς οἱ μαῦροι εἴμεθα τέκνα τῆς αὐτῆς
πατρίδος; Ὡ πατρίς μου γλυκεῖα! ὦ Μαδαγασκάρη
μου! περίμενον ὀλίγον καὶ φθάνω τὸ τέκνον σου ἐγὼ μὲ
τὸ κάρδι εἰς τὸ χέρι νὰ σὲ ὑποστηρίξω. Περίμενον!

Ἐσεβάσθην ἐπὶ στιγμήν τὴν ἱερὰν συγκίνησίν του.
ἔπειτα ἐπανελάθον :

— Θὰ ἐγκαταλείψετε λοιπὸν ὀριστικῶς τὴν Ἑλ-
λάδα;

— Βεβαίως· μόλις φθάσω εἰς Ἀθήνας θὰ ὑποβάλω
τὴν παραίτησίν μου!

Τὴν παραίτησίν σου! Ἀπὸ τί ἀρά γε ἐσκέπτετο νὰ
παραίτηθῇ; Ἀπὸ βουλευτῆς, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν ἦτο,
ἢ ἀπὸ ἀρχηγὸς κόμματος τὸ ὁποῖον δὲν ὑπῆρχε πλέον.

Δὲν τὸν κατέστησα ἐνήμερον τῶν ἀμφιβολιῶν μου
ἐκ φόβου μήπως τὸν πικράνω, ἄλλ' ἐξηκολούθησα :

— Καὶ λίτε νὰ γείνη δεκτὴ ἡ παραίτησίς σας;

— Ἄν θὰ γείνη δεκτὴ; Καὶ εἰμπορεῖ νὰ κάμῃ ἄλ-
λως ὁ βασιλεὺς; Θὰ τὸν ἐξαναγκάσω! Εἰξεύρω ἐγὼ πῶς
τὸν ἐξαναγκάζω.

— Τὴν δὲ «Ἐωθινήν» τί θὰ τὴν κάμετε;

Ἄ! αὐτὴν θὰ τὴν διατηρήσω! Πρέπει νὰ ἔχω ἐν
ὄργανον τὸ ὁποῖον νὰ ἐκπλήρῃ τὰς ὑβρεῖς!

Ὡρα 6 μ. μ.—Φθάνομεν εἰς Πειραιᾶ! Τὸ πλοῖον
ῥίχνει τὴν ἀγκυραν ἢ ὁποία πηγαίνει στὸ φοῦντο. Ὁ
Τρικούπης ἐκ τῆς πύρας βλέπει τῆς μπουρμπουλήθρες
ποῦ κάμει ἢ καταποντιζομένη ἀγκυρα καὶ ζηλοτυπεῖ.
Εἰς λεμβοῦχος μᾶς παραλαμβάνει καὶ μᾶς ἀποβιβάζει.
Τὴν στιγμήν καθ' ἣν πατεῖ ἐπὶ τῆς ξηρᾶς ὁ Τρικούπης
ὅλα τὰ ἐργαστάσια . . . σφυρίζουν. Ὁ πρῶν πρωθυ-
πουργὸς ὀργίζεται καὶ μὲ ἐρωτᾷ :

— Τί εἶνε πάλιν αὐτά;

— Εἶνε ἡ ὄρα τῆς διακοπῆς τοῦ ἔργου των, τοῦ
ἀπαντῶ μειδιῶν.

Εἰς τὴν προκυμαίαν εἰς λούστρους μᾶς πλησιάζει φω-
νάζων :

— Λούστρο, κύριοι, καθαρὸ! μαῦρο λούστρο!

Κατὰρα ἀναφωνεῖ ὁ Τρικούπης φεύγων δρομαίως!
παντοῦ θὰ μὲ ἀκολουθεῖ τὸ φάσμα τῆς ἀποτυχίας!

Καὶ ἀπομακρύνεται ὡς μανιώδης ἐνῶ ὀπισθὲν του ὁ
μίλος νέων ψαλεῖ ἀρμονικώτατα.

Στῶν ἐλ η ῶ ν τήν ὀ λ ὀ μ α υ ρ η β ᾶ χι
περπατῶντας ἡ σκιά του μονάχη
μελετᾷ τήν Ἑλλάδα νά σούση.
Καί στήν κόμη του στεφάνι φορεῖ
γινόμένο ἀπ' ὅτ' εἶχαν ἀφήσει
Τά γαιδούρια στῆς ἐ λ η ᾶ ς τὸ κλαρί.

τὸ γράκ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

Ναὶ ἢ ὄχι

"Αστο, στήν Παναγία σου, τὸ νᾶζι
Καί κάνε ἐκ λο γή με δία τὰ σωστά σου
Ἡ ναὶ ἢ ὄχι πές μου δὲ με νοιάζει
Τώρα ποῦ μ' ἄσπρισες... με τὰ καμώματά σου.

Μπούλ-Ντόγκ.

Η ΠΑΡΕΛΛΑΣΙΣ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΨΗΦΟΦΟΡΟΥ

"Όταν ἐπάτησα τὸ πρῶτο σκυλοπάτι τῆς ἐκκλησίας
καὶ ἔφαγα τὸ πρῶτο σπρόζιμο καὶ ὑπέφερα τὸ πρῶτο
ξενύχισμα καὶ ἔκανα μὲ μία μύτη τὴν πρώτη καραμπό-
λα, μοῦ ἐφάνηκε ὅτι ἐπρόκειτο περὶ τοῦ ἐπιταφίου ἰδίως
ὅμως περὶ τῆς Ἀναστάσεως... Καὶ ὅταν ἐποδοπάτησα
ἓνα καπέλο, περὶ τῶν χαιρετισμῶν...

Εἰσέρχομαι, καὶ μία βοή τρομακτική, ἓνας φοβερός
ἀλλαλαγμὸς μοῦ βουλόουν τ' αὐτιά. Δίδω τὸν ἀριθμὸν
μου συγκείμενον ἀπὸ πολλὰ μηθετικά... καὶ με ὀδηγοῦν
μέσω δύο ξυλίνων κιγκληδῶτων τὸ ἐν τῶν ὑποίων, ὑ-
πεθάσταζε σειρὰν τενεκέδων... προτεινόντων τεράστιον
λακμὸν ἔτοιμον νά καταπίη τὴν μολυβδίνη τροφήν του,
ἀποτελουμένην τὸ πλεῖστον ἀπὸ μαῦρο ψωμί.....

Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος οἱ ἀντιπρόσωποι.

Πλησιάζω, ἀπειρος ἀκόμη, κατακόκκινος ἀπὸ ντρο-
πή, κατάμαυρος... ἀπὸ σκοπούς... Ἐστεινῶ τὴν χεῖ-
ρά μου καὶ μοῦ δίνουν ἓνα κομψότατον σφαιρίδιον. Δὲν

ξέρω πῶς διάβολο μοῦ ἦρθε νὰ τὸ βάλω στὴ τσέπη καὶ
νὰ τὸ στρίψω ἀλλὰ γαλλικά, ὅτε κλαυθμηρίζουσα φωνὴ
ἀναχαιτίζει.

— Ὁ κ. Παππαρδούμπας, μὲ συνιστᾷ πρὸς τὸν
πρῶτον τενεκέν... μὲ μεγάλην εὐγένειαν ὁ ἀντιπρόσω-
πος, ὁ κ. Παππαρδούμπας, ἐξακολουθεῖ, προστάτης χη-
ρῶν καὶ ὄρφανῶν, μέγας ἐν Πειραιεῖ ἐργοστασιάρχης, δι-
δάκτωρ τὰ νομικά, κτηματίας...

— "Α! ἔχω εὐχαρίστησιν, εἶσθε καλά; καὶ πῶς
περνᾶτε; μένετε πάντοτε ἐδῶ; ἤμουν ἔτοιμος νὰ εἶπω
ὅτ' εὐτυχῶς συνελθὼν ἠννόησα ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ψηφο-
φορίας καὶ ἐνεχείρισα τὸ ἐπισκεπτήριόν μου...

Γκλάκ ἀνεφώνησεν ἡ κάλπη καὶ ὁ δίχρωμος στό-
μαχὸς τῆς ἐδέχθη, ὄχι μὲ πολλὴν εὐχαρίστησιν βέβαια,
τὴν τροφήν ἣν εὐηρεστήθην νὰ τοῦ προσφέρω, διότι ἀ-
ἀναλογισθεῖς ὅτι ἦτο προστάτης χηρῶν, προσεπάθησα
καὶ ἀνέστυρα τὴν χεῖράν μου... μαυροφοροῦσα...

Προχωρῶ! αἱ αὐταὶ συστάσεις, ἐγὼ ὅμως τὴ δου-
λειά μου.

Κορδόνι καὶ τοὺς ἑνδεκα.

Αἴφνης σταματῶ πρὸ μιᾶς κάλπης. Κατάφορτος ἀπὸ
κορδόνια ἐφάνητο ἡ ἀπαθεστέρα ὄλων σάν νὰ εἶχε ἐξα-
σφαλίσει πρὸ πολλοῦ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς. Ὁ ἀντιπρόσω-
πος καὶ αὐτὸς ἀπαθής, μόλις μὲ εἶδε ἐμειδίσα, ὡσεὶ ἀ-
νέγνωσεν εἰς τὸ λευκὸν τῶν ὀφθαλμῶν μου τὰς διαθέσεις
μου. Ἐπάνω καὶ μέσω ἐνὸς πελωρίου μπουκέτου ἀπὸ
κορδόνια, διεκρίνετο ἀριστοκρατικωτάτη φυσιογνωμία.
παρ' αὐτὴν δὲ ἐπὶ λυκῆς λωρίδος ἀνεγινώσκετο:

Νικόλαος Λεβίδης

— Ὁχ ἀδελφέ, ἦταν ἀνάγκη νὰ βάνη κάλπη αὐ-
τὸς ὁ ἄνθρωπος;

— Ἀλλά!

— Τίποτε, ἀφοῦ κι' ὁ Θεὸς εἶνε μὲ τὸ Λεβίδη.

Εἰσάγω τὸ χέρι μου καί... τίγκα!!

— Ταδες τα; τοῦ λέω, ὄριστε δὲ χωρεῖ πιά!

— Τί λές ἀδελφέ; πῶς δὲ χωρεῖ;

— Βρὲ ἀδελφέ ξεχύλισε τὸ ἄσπρο, τοῦ λέω, δὲν ἔχει
θέσι. Καὶ πιέζων καὶ ἀνασκάπτων τὴν κάλπην μόλις ἠ-
δυνήθην νὰ θεσω εἰς μίαν γωνίαν τὴν ψῆφον μου ἐνῶ ἡ
Λευκὴ θάλασσα τοῦ κ. Λεβίδου ὀλονὲν ὀγκούτο καὶ ὀλί-
γου δεῖν ἔχυνετο ἔξω τῆς κάλπης.

Παρελθὼν ἔφθασα μετ' ὀλίγον πρὸ τῆς κάλπης τοῦ
κ. Ρετσίνα. Ὁμοιογῶ ὅτι ἐδῶ ἠσθάνθην τὴν μεγαλει-
τέραν συγκίνησιν, ἤθελα ὅμως νὰ ἐμέσω καὶ ἀνακάτεψα
ἐπίτηδες Ρετσίνα... μὲ μαῦρο... Πολλοὶ ἐν τούτοις μὲ
ἐβέβαιωσαν κατόπιν ὅτι ἡ κάλπη του περιεῖχε πολὺ βι-
δάνιο...

Μετὰ ἐν τέταρτον εἶχα τελειώσει... ἀπὸ τὴν ψηφο-
φορίαν...

Κατῆλθον τὴν κλίμακα τῆς Ἐκκλησίας ζαλισμένος.
Ἐξω ποταμὸς ἀνθρώπων συνεπυκνωτο διαρκῶς καὶ πρὸ

τῶν βαθμίδων κραυγαί φρενύτιδος μετέβαλον ἐν ἀκαρεὶ
τὴν κλίμακα τῆς Ἐκκλησίας εἰς μουσικὴν κλίμακα.

do — Κορδόνι !!
re — Κορδόναρος !!!
fa — Ἀρχικορδόναρος !!!!
sol — Κορδονορούμπαρος !!!!!

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

Στὸ Γεννάδιο

Ἐνίκηρες στὴν ἐκλογή ἐτούτη τὸ κορδόνι
μὰ δὲν πιστεύουν οἱ πολλοὶ τὴ νίκη σου· τί φρίκη.
ἂν καὶ ἀκοῦν στὸ μαγαζὶ ποῦ εἶχες γιὰ σαλόνη,
Τὸ σπητονοικοκύρη σου νὰ σοῦ φωνάζει: νοῦκι !

Τὸ Κλάκ

Στὸ Γεννάδιο

(bis)

Τώρα γιὰ πάντα σοῦ βαρήσανε ἀπέλο
κι' ἀπὸ τὰ μαῦρα σοῦ τὰ κάναν ἔλα νίλα,
καὶ μόνον, ἀπ' τὴν τόση σου μαυρίλα,
ἐσώθηκε τὸ ἄσπρο σου καπέλο !

Στοὺς Ἀνεξαρτήτους

Ἐδῶ δὲ βρήκατε λιμάνι ἕνα
κι' ἔλο γυρίζατε μισοπνιγμένα,
ἄχ τί τραβήξατε !
Ὅσπου τοῦ δώσατε μὲ τὰ πανιά σας
καὶ τέλος ρίξατε
στὴ Μαύρη θάλασσα τὴν ἄγκυρά σας!...

ΜΩΨ

Ε Δ Ω Κ' Ε Κ Ε Ι

Ὁ Τρικοῦπης ἀπέτυχε, κατετροπώθη, ἐξηφανίσθη.
Ὁ Καζαμίας δὲν εἶχε προῖδει τὴν ὀλικὴν ἐκλειψιν τοῦ
ἡλίου αὐτοῦ, ὅστις ἐν τούτοις ὑπῆρξε πάντοτε συνεργά-
της τῶν προφητειῶν του.

×

Καὶ νὰ ἰδῆτε ὅτι ἔχασε μὲ μόνον τέσσαρας ψήφους.

Δὲν θὰ μᾶς ἐκλάβουν ὡς μεχθηροὺς ἐὰν εἴπωμεν ὅτι κυ-
ριολεκτικῶς τὸν ἐπῆγαν.... οἱ τέσσαρες.

×

Ἀλλὰ πόσους ἀγῶνας καὶ ποίας ἐνεργείας κατέβα-
λεν αὐτὸς ὁ Σωτήρας διὰ νὰ σωθῇ. Σκεφθῆτε ὅτι εἰς ἓν
τμήμα τοῦ Μεσολογγίου ἐκάθισεν ὁ ἴδιος ἐπὶ τῆς κάλ-
πης του καὶ ἐξελιπᾶρει τοὺς ψηφοφόρους λέγων :

— "Ἐνα ἄσπρο, κύριοι, ἕνα ἄσπρο.

Ἄλλ' οἱ ψηφοφόροι διήρχοντο καὶ τὸν ἐμαύριζον ἀ-
μειλικτικῶς. Μέχρι τῆς ἐσπέρας ὅλοι οἱ Μεσολογγίται εἶ-
χον μεταβληθῆ εἰς σοβατζήδες.

×

Εἰς ἄλλο τμήμα εἶχε θέσει ὡς ἀντιπρόσωπόν του
ἕνα γαλατᾶ, ὅστις ὅμως καὶ αὐτὸς δὲν ἐπέτυχε νὰ τὸν
βγάλῃ ἄσπροπρόσωπον !

×

Καὶ τότε ; Πενθήσατε, ὦ Πανέλληνες, καὶ πηγαί-
νετε ὅλοι εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Σελᾶ νὰ προμηθευ-
θῆτε.... μαῦρα, διὰ τὴν στέρησιν τοῦ ἀνδρός !

×

Ἀλλὰ τὸ δυστύχημα εἶνε μεγαλύτερον διὰ τοὺς ὀ-
παδοὺς καὶ τὸ κόμμα του, τὸ ὅποιον ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἔμει-
νεν ἀκεφάλου, ἐδεκατίσθη συγχρόνως ἐπισθητικῶς. Ὁ μό-
νος ὅστις δὲν ἔβγαλε μιλὴν διὰ τὴν ἀποτυχίαν ἦτο ὁ κ.
Καλλιφρονᾶς.

×

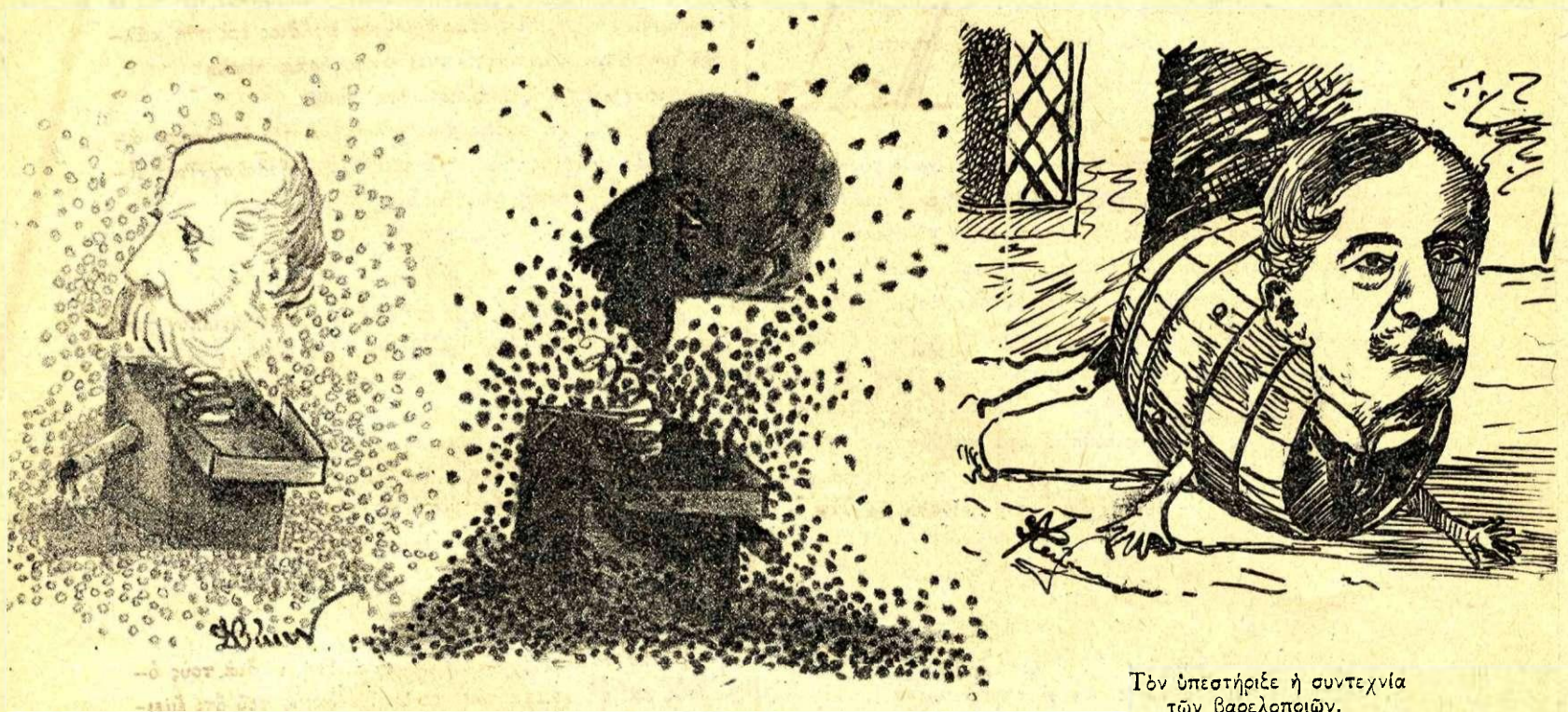
Μετὰ τὴν ἀποτυχίαν του ὁ Τρικοῦπης ἀπεφάσισε
νὰ ἀναχωρήσῃ διὰ Λονδίνον. Ὁ βασιλεὺς ὅμως καλέ-
σας αὐτὸν τὸν παρηγόρησε καὶ τὸν προέτρεψε νὰ μείνῃ
ὑποσχεθεὶς ὅτι θὰ τοῦ ἀναθέτῃ εἰς τὸ μέλλον τὸν σχη-
ματισμὸν ὅλων... τῶν ἀχρῶν ὑπουργείων.

×

Ἢλλὴν ὅμως τοῦ κ. Τρικοῦπη πανωλεθρίαν εἰς τὰς πα-
ρούσας ἐκλογὰς ὑπέστησαν καὶ οἱ Ἀνεξάρτητοι. Πράγμα
τὸ ὅποιον πιστεύομεν νὰ ἐπεισε μερικοὺς ὅτι ἡ ἄγκυρα
δὲν πιάνει εὐκόλα εἰς τὴν ξηρὰν ἐκτὸς ἐὰν οἱ ἀγκυροβο-
λοῦντες θέλουν νὰ ρίξουν ἔξω.

×

Ἀπὸ τῆς προχθῆς μᾶς κρατεῖ ἐν συγκινήσει ἡ δὴ-
λωσις τοῦ πρόφην πρωθυπουργοῦ ἡ δημοσιευθεῖσα εἰς τὴν
«Ἐσθινὴν». Δι' αὐτῆς ὁ Πομπήσιος ἐπιτρέπει εἰς τὰ λεί-
ψανα τοῦ ποιμνίου του νὰ εἰσελθῶν εἰς ὅποιανδήποτε
στρώγχαν θέλουν διότι αὐτὸς ἀποχωρεῖ τῆς πολιτικῆς.
Ὁμολογοῦμεν ὅτι τὴν ἀποχώρησιν αὐτὴν εὐρωμεν φυσι-

Ἐκλογικά ἀποτελέσματα.

Τὸν ὑπεστήριξε ἡ συντεχνία τῶν βαρελοποιῶν.

Ἡ δύσας του.

Ἵποδοχή.

κωτάτην μετὰ τὴν Θεοδώραν τὴν ὁποίαν ἐχτύπησαν αἱ ἐκλογαί.

Καὶ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ δημοσιευθῇ ἄλλοῦ πουθενᾶ ἀπὸ τὴν «Ἐθνηνὴν» ἢ ἀπόφασις αὐτῆ τοῦ κ. Τρικούπη. Ἄφου ἐπρόκειτο περὶ ἀποχωρήσεως μόνον ἀπὸ τὰς στήλας τοῦ ὄργανου τοῦ κ. Παναγιωτίδου ἔπρεπε νὰ ἠχῆσῃ τὸ ἀποχωρητήριον!

Μετὰ τὴν δῆλωσιν αὐτὴν τοῦ πρώην Καίσαρος ἀμέσως συνήλθεν ὑπουργικὸν συμβούλιον ὅπως σκεφθῆ περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τὸν ἀπόστρατον πολιτικόν. Ἄλλὰ διαφωνία μεταξὺ τῶν ὑπουργῶν ἀνεφύη περὶ τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως πράγμα τὸ ὁποῖον ἠνάγκασε τὸν κ. Ν. Δηλιγιάννην νὰ ζητήσῃ τὴν γνώμην τοῦ εἰδικοῦ κ. Μπουφίδου ὅσον ἀφορᾷ τὸν βαθμὸν τὸν ἑπιτεν ἔφερον ὁ πρώην ἐκ Μεσολογγίου βουλευτής. Ὁ κ. Μπουφίδης ἀπήντησεν ἀνεκδοκίμως ὅτι ὁ Τρικούπης ἦτο ἰσοβάθμῳ του, ἢ τὸν ἔφερε βαθμὸν συνταγματάρχου τοῦ πυροβολικοῦ Ἀμέσως ἐκόπη ἡ σύνταξις ... τῆς «Ἐθνηνῆς».

Ἐξ ὅλων τῶν φίλων τοῦ κ. Τρικούπη ὁ περισσότερον λυπημένος διὰ τὴν ἀποτυχίαν του εἶνε ὁ Ζάμαρος. Σκεφθῆτε ὅτι ὁ πτωχὸς δὲν εἴμπορεῖ πλέον νὰ φάη!

Μπουλ. Νυτόγκ

ΕΝΑ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΕΝΑ

Ἦτο πρὸ τοῦ καθρέπτου ἡ ὥραία Εὔα καὶ ἠσχολεῖτο ἀπὸ ὥρας νὰ διορθώσῃ τὴν κόμην της. Τὸ χρῶμα τῶν χειλέων, τῆς ἐπιδερμίδος τὴν στιλπνότητα τοῦ ἀλαβαστρίνου λαιμοῦ, τοῦ ἐλαφρῶς χνουδωτοῦ ἐκείνου τραχήλου τὴν προκλητικὴν λευκότητα.

Βαρὺ ἐπανωφόριον ἐκάλυπτε τὰ σχεδὸν γυμνά μέλη της, ἐσφιγμένον κατὰ τὰ ἐμπρόσθια ἄκρα μέσα εἰς τὰ σκέλη της, μαγικῶς, ἀτελεστήτως μαγικῶς.

Αἰφνης ὄπισθεν τῆς κλειστῆς θύρας καὶ διὰ τῆς ὀπῆς τῆς κλειθροῦ ἤκουσεν ἀναπνοὴν, βιχίαν, ἰσχυράν, ἀνδρικήν.

Ἡ Εὔα χωρὶς νὰ δείξῃ ὅτι ἔδοσε καμμίαν προσοχὴν εἰς τὸ γεγονός, ἔφησε τὸ ἐπανωφόριόν της νὰ γλυστρήσῃ σιγά-σιγά μέχρι τῆς λαξευτῆς ὀσφύος της.

Ἡ μυστηριώδης καλλονὴ της τότε μὲ τὰ στρογγυλῶματα, μὲ τὰς ἀπείρους μαγικὰς πτυχὰς της, ἀπεκαλύφθη ἐν ὅλῃ τῇ θριαμβευτικῇ λάμπει της.

Ἡ ὄπισθεν τῆς θύρας ἀναπνοὴ κατέστη βιαιοτέρα καὶ ἤδη ἤκούετο εἰς συριγμὸς ὄφως.

Ἡ Εὔα ἤνοιξε τοὺς πόθους της μετ' ὀλίγον καὶ τὸ βαρὺ μετὰξινον κάλυμμά της ἐκυλίσθη πρὸ τῶν ποδῶν της.

Καὶ ἠένισεν ὑπερηφάνως μειδιῶσα ἐντὸς τοῦ κατόπτρου, ἐνῶ συγχρόνως ἔτεινε προσεκτικώτερον τὸ οὖς πρὸς τὴν ζωντανήν, τὴν ἀναπνεύσαν, τὴν παθαινομένην θύραν.

Αἰφνης ἰσχυρὸς βῆξ ἤκούσθη ὄπισθεν αὐτῆς, βῆξ ἀκατάσχετος μὸλις συγκρατούμενος ἀπὸ ὥρας πολλῆς.

Ἡ Εὔα εἰς τὸ ἄκουσμά του ἐμόρφασεν ὀργισθεῖσα καὶ κύψασα ἐσπυεσμένως ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ δαπέδου τὸ ἐπανωφόριόν της καὶ ἐτυλίχθη ὅλη ἀποτόμως ἐντὸς αὐτοῦ καθυρίζουσα :

— Στὸ διάβολο!

Ὁ ὄπισθεν τῆς θύρας ἀνὴρ ἦτο ὁ οὐζυγὸς της!

Μαντῆς

ΜΕΣ' ΑΠΟ ΤΗΝ ΨΥΧΗ ΜΟΥ

Μία φωνή.

Εἶναι σκοτιάδι πανταχοῦ, ἀγέννητη ἢ πλάσθη, καὶ τὰ στοιχεῖα τοῦ Κενοῦ, ἢ νύχτα μὲ τὴ νύχτα, παλεύουσε ἀνίκητα ἔς τὸ ἀνύπαρκτο τὸ Χάος. Φῶς δὲν ξανοίγει πουθενᾶ τὸν ἀπλαστον αἰθέρα-καμμὶ ὀσταλαγματιὰ ζωῆς δὲν κυνηγᾷ τὸν Ἄδην.

Μά, ἔξ᾿ ἄφνου, μέσ' τὴν ἄγρια ἐκείνην νεκρωμάρα, μία φωνὴ ἀκούγεται, ἀπὸ παντοῦ βγαλμένη...

Φωνὴ γλυκεῖα καὶ περὶ πολὺ μεγάλη ἀπὸ τὴν

φωνὴ αἰώνια: **Σ' ἀγάπῳ!** γεννιέται ἀπὸ τὸ χάος,

ἔξυπνάει τὸν ἀντίλαλο, ποῦ ἦταν κοιμισμένος...

Ἡλημύρα ἀπ' ἀχτινοβολῆ παλεύει μετὴ νύχτα...

Κατακλυσμὸς ἀπὸ ζωὴ σαρώνει ὅλη τὴ νέκρα!

Ναύτης

Ἄπο τῆς προσεχούσας ἐβδομάδος

ΤΟ

Α Ν Ω

Κ Α Τ Ω

θὰ ἐκδίδεται δις τῆς ἐβδομάδος κατὰ

Πέμπτην καὶ Κυριακὴν

μὲ μίαν σελίδα γελοιογραφιῶν

καὶ θὰ πωλῆται

Λεπτὰ 5.

ΤΙ ΧΑΝΕΙ Η ΝΕΑ ΒΟΥΛΗ

Τὸν Χαρίλαον Τρικούπην, μέγαν ἄνδρα, ὅστις ἐσπατάλωσε τὸν βίον του ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου τῆς πατρίδος. Ὁ Τρικούπης ἐκτὸς τῶν ἄλλων του ἔργων, ἐφεύρε καὶ κατόντι ἰδιαιτέρου συστήματος οἰκονομικοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου φονεύονται 2 1)2 ἑκατομμύρια ἄνθρωποι μονομιᾶς. Ἐνοικίασε τὴν θάλασσαν, ἐδημιούργησε στόλον καὶ διέλυσε τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς, ἐπέβαλε φόρον εἰς τὰ γράμματα τὰ ὅποια ὁ Κἄδμος εἶχε φέρει ἐκ Φοινίκης ἀφορολόγητα, ἔδρυσε τὸ Χρηματιστήριον διὰ νὰ μὴ περιφέρωνται οἱ λωποδύται εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ διὰ νὰ μὴ πηγαίνουν χαμῆναι αἱ ἀξίαι καὶ ἐπέτυχε μὲ τὰ περισσέματα δέκα ἐτῶν νὰ ἐναποταμιεύσῃ εἰς διαφόρους Τραπεζὰς ὡς λ. χ. τοῦ κ. Συγγροῦ καὶ ἄλλων, 800 ἑκατομμύρια . . . χρέος.

Τὸν Ἀνδρέαν Συγγρόν, Τὸν Χίον εὐργέτην εἰς τὸν ὅποιον ἡ Ἑλλάς ὀφείλει . . . τὴν σημερινὴν κατὰστασίν τῆς. Ὁ κ. αὐτὸς ἦτο ἄλλοτε ἰατρός κομπογιαννίτης ἀφοῦ δὲ περιῆλθε τὴν δούλην Ἑλλάδα ὀλόκληρον καὶ ἀπεθῆσαύρισε . . . ἰατρικὰς γνώσεις ἤλθε καὶ εἰς Ἀθήνας ἵνα ἐπαγγελθῇ τὸν εὐεργέτην Αἰ πρὸς τὸ Ἐθνος μεγάλαι εὐεργεσίαι του εἶνε τὸ δημόσιον χρέος, τὸ χρηματιστήριον, ἡ χρεωκοπία, καὶ πολλὰ ἄλλα ἀγαθοεργὰ ἰδρύματα. Ἐκ Κων)πόλεως εἶχεν ἐκδιωχθῆ διότι ὡς ἰατρός ἐτύλιγε τὸν κόσμον χωρὶς νὰ ἔχη δίπλωμα.

Τὸν Μακροῦν, προσωπικότητα πρώτης κωμικῆς δυνάμεως. Ὁ κ. Μακροῦς ὑπῆρξε πάντοτε ὁ φιλομουσότερος τῶν βουλευτῶν. Ἐπαιζε βιολὶ καὶ ἔκρουε τὰς εὐαισθητοὺς χορδὰς τοῦ βρυχωμένου λέοντος. Εἰς τὸν τελευταῖον βουλευτικὸν ἀγῶνα δὲν ἔλαβε μέρος. Εἶχε πάρει δύο κόττες πρὸ καιροῦ καὶ ἀπεφάσισε, φαίνεται, νὰ κάτῃ Ἰσταύγᾶ του!

Τὸν Δραγοῦμην, πολιτευτὴν μὲ μέγαρα καὶ ἐπαύλεις Ὁ κ. Δραγοῦμης μετὰ τὴν ἀποτυχίαν του, σκέπτεται νὰ ἐπιδοθῇ ὀλοφύχως εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας καὶ νὰ δημιουργήσῃ οὕτω δι' ἑαυτὸν νέον Στάδιον ἐνεργείας. Εἴμεθα βέβαια ὅτι εἰς τοὺς ἀγῶνας θὰ . . . κερδίσῃ.

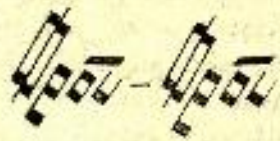
Τὸν Μακρυγιάννην, τὸν χρωματισμένον βέρον Τρικούπικόν τοῦ ὁποίου ἐπερνοῦσεν ἀκόμη ἡ μογογᾶ του τόσον εἰς τὴν βουλὴν ὅσον καὶ εἰς τὰ σαλόγια. Ὡς γνωστὸν ὁ κ. Μακρυγιάννης ἦτο διπτῶς ὑποψήφιος, ὅσον δὲ ἡ φύσις ἀφ' ἐνὸς προσεπάθει νὰ τὸν ἀσπρίσῃ, τόσον ἀφ' ἐτέρου τὸν ἐμαύρισαὶ οἱ ἐκλογεῖς. Ἄς παρηγορῆται ὁμως διότι μὲ ὄλην τὴν μαυρίλαν ἡ ὁποία τὸν ἐσκέπασε πάντοτε τοῦ ἔμεινε κατὶ ἄσπρο.

Τὸν Μπουφίδην, τὸ ἀηδόνι τῆς Βουλῆς καθὼς τὸν ἀποκαλοῦν ἐκεῖνοι τῶν φίλων του οἱ ὁποῖοι ζητοῦν

νὰ μᾶς περάσουν τὸ μπουφο γι' ἀηδόνι. Ὁ Μπουφίδης ἀφοῦ ἐχρημάτισεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη ὡς δικηγόρος τῶν Μοναστηρίων, ἐπεδόθη ἔπειτα εἰς τὴν πολιτικὴν μετὰ ζήλου θαυμαστοῦ. Εἶνε εἰς ἐκ τῶν κληρονόμων . . . τοῦ μακαρίτου Σαρόγλου.

Τὸν Κωνσταντόπουλον. Ἄχ! καὶ ποῖος θὰ κοιμᾶται τώρα ὅταν θὰ ὀμιλῇ ὁ κ. Δηλιγιάννης ἢ ὁ κ. Ράλλης; Τοὺς κεκοιμημένους ἀνάπυσσον, κύριε!

Τὸν Μίκιον Λάμπρον, τὸν πε-μυραμένον κωμειδουλιογράφον, τὸν περισσότερο ἀπὸ ὅλους τοὺς βουλευτὰς χρωματισμένον τὸν δημιουργοῦντα πάντοτε σκηνας ὁ κ. Λάμπρος ἐὰν ἐξετίθετο εἰς τὴν Παρρασίδα θὰ ἐπετύγχανε βεβαίως.

ΤΗΣ ΕΚΛΟΓΗΣ

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς μᾶς ἐξέπληξε, διότι τὴν ἐσπέραν τῆς Κυριακῆς φίλος μας ἀνεξάρτητος μᾶς εἶχε δώσει τὸν ἐξῆς κατάλογον τῶν κατὰ σειράν ἐπιτυχόντων.

- 1) Δροσόπουλος
- 2) Παττιάδης
- 3) Βολονάκης
- 4) Κιάππε

κ.τ.λ. κ.τ.λ. . . .

Τελευταῖος δὲ ἐπιλαχὼν ἤρχετο ὁ κ. Λεβίδης. Ἐπομένως μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἐμάθομεν μετ' ἀπορίας τὴν ἀπροσδόκητον ἀλήθειαν.

Πολλὰ κυρία ἐλιπεθύμησαν μόλις ἔμαθον ὅτι ὁ ὠραῖος κ. Κορομηλᾶς ἐξῆλθεν ἀπὸ τὴν κάλπην κατὰ μαυροῦ.

Εὐχόμεθα εἰς τὸν κ. Κορομηλᾶν ἐπιτυχίαν εἰς ἄλλην . . . ἐκλογὴν, σχετιζομένην πρὸς τὴν ὠραιότητά του.

Πιστεύομεν ὅτι ὁ κ. Κορομηλᾶς γλωρίζει καλλίτερον τοῦ ἐν τῷ Κέντρῳ φίλου του κ. Ἀηδοποπούλου τὴν κοπιτικὴν.

Πρὸ τῶν ἐκλογῶν. Ὡρα 1η μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἐν Πειραιεῖ.

— Πᾶμε στὴν πατσίᾳ;

— Δὲν πᾶμε καλλίτερα στὸν Πατσιάδῃ . . .

Ὁ κ. Σταυρόπουλος ὁ ἐπικαλούμενος στραβοσου-
γιας, δὲν ἠδυνήθη νὰ κόψῃ τοὺς ἄλλους ὑποψηφίους Ἀτ-
τικῆς κατὰ τὰς ψήφους.

Εἶνε βέβαιον ὅτι ὁ βουλευτὴς Μεσολογγίου Γουλιμῆς
ἐδωροδόκησε τοὺς ψηφοφόρους του διὰ νὰ τὸν ἐκλέξωσι,
ἀφοῦ ὡς λέγεται ὅτι ὅλοι εἶχον *γουλμῖαν*!

Οἱ ἐπιλαχόντες βουλευταὶ κατὰ τὸν φυσικὸν καλαμ-
πουρικὸν νόμον, ἐπόμενον ἦτο νὰ πάθουν *ἐπιλάχιον* πυ-
ρετόν.

Ἡ «Ἐωθινὴ» κατὰ διαταγὴν τοῦ κ. Τρικούπη ἐ-
παυσε τὴν ἐκδοσὶν τῆς. Ὅπου ὁ Τρικούπης καὶ μετὰ
τὴν ἀποτυχίαν του ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ . . . *παύῃ*

Νιακᾶς

ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ

«Ἡ γυνὴ ἐν τῇ Τέχνῃ». Ἐν περισσῇ καὶ ζηλευτῇ
ἀντιπροσωπεῖα τοῦ ὡραίου φύλου ὁ φίλατος συνάδελφος καὶ
γενικὸς γραμματεὺς τοῦ «Συλλόγου τῶν Φιλοτέχνων κ. Δη-
μήτριος Καλογερόπουλος ὠμίλησεν ὡραιότατα περὶ τῆς δρά-
σεως τῆς Ἑλληνίδος ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Τέχνῃ. Ζηροτότατα χει-
ροκροτήματα ὑπεδέχθησαν τὴν ὁμιλίαν του.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΑΤΑΡΑΓΚΑΣ

Τὸ προπαραλθὸν Σάββατον ἐτελέσθη ἐν τῷ Α' Νεκροταφείῳ
ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μα-
καρίτου *Παναγιώτου Μатарάγκα*.

Ὁ μεταστάς ἐγεννήθη ἐν Ναυπλίῳ τῇ 23 Αὐγούστου 1834.
Ἰσπεράτωσε δὲ τὰς τε νομικὰς καὶ φιλολογικὰς σπουδὰς του εἰς
τὸ Ἔθν. Πανεπιστήμιον.

Ὡς Πρόξενος ἐπέδειξάτο φιλοπατρίαν καὶ αὐταπάρνησιν οὐ
τὴν τυχούσαν, ἔνεκεν τῶν ὁποίων πολλάκις ὑπέπεσεν εἰς τὴν
δυσμένειαν τῆς Ὑψ. Πύλης, ἣτις δις ἠρνήθη νὰ τοῦ ἐκδώσῃ
ἐκτελεστήριον χαρακτηρίσασα αὐτὸν ὡς ἐπαναστατικῶν φρονη-
μάτων ἄνθρωπον. Κατὰ τὴν Κρητικὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1866

διατελῶν Πρόξενος ἐν Τραπεζοῦντι κατώρθωσε τοὺς ἐκεῖ ὁμογε-
νεῖς ὥστε νὰ τοῦ ἐγγειρίσουν 1,000 λίρας διὰ τὸν ἀγῶνα καὶ νὰ
φορτώσουν δύο πλοῖα ὄσπρια δηλοῦντες συγχρόνως ὅτι ἂν ἐξη-
κολούθει ὁ ἀγὼν θὰ ἐπώλουν καὶ τὰ κοσμήματα τῶν θυγατέρων.
τῶν διὰ νὰ τὸν ὑποστηρίξουν βραδύτερον δὲ κατὰ τὴν ἐπανά-
στασιν τῆς Ἠπείρου κατὰ τὸ 1879 ὅτε διηύθυνε τὸ Προξενεῖον
Δελθίνου καὶ Ἄγ. Σαράντων ὅπου καὶ συνεκροτήθη ἡ ἔνδοξος
καὶ καταστρεπτικὴ τῶν ἐπαναστατῶν μάχη, μετὰ τὰς πατριωτι-
κὰς ἐνεργείας του κατώρθωσεν ὥστε νὰ ματαιώσῃ τὰς ἀναφορὰς
τῶν χριστιανῶν ἃς ἐπέβαλε ἡ ἀποστείλου εἰς τὸ
Βερολίνοιον Συνέδριον καὶ ἀντ' αὐτῶν ἀπέστειλε ἄλλας δι' ὧν
ἐξεδηλοῦτο ὁ διακαὴς πόθος τῶν χριστιανικῶν πληθυσμῶν τῆς
μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος ἐνώσεώς των. Διέσωσε μὲ προφανῆ
κίνδυνον τῆς ζωῆς του 15 ἐπαναστάτας καὶ κατόπιν ἐπισκεφθεὶς
αὐτοπροσώπως τὰ καπνίζοντα ἑρείπια τοῦ Λυκουρσίου ὅπως
ἐκθέσῃ τὰ κατὰ τὴν καταστροφὴν εἰς τὴν Κυβέρνησιν του ἐπυ-
ροβολήθη δις ἀνεπιτυχῶς ὑπὸ Τουρκαλθανοῦ σκοποῦ.

Ὡς ποιητὴς ἐβραβεύθη καὶ ἐπηνέθη εἰς διαφόρους ποιητι-
κοὺς διαγωνισμοὺς. Ἐξέδοτο δύο πολυτίμους τόμους λυρικῶν
ποιημάτων ὑπὸ τὸν τίτλον «Φαντασία καὶ Καρδία» τῶν ὁποίων
ὁ πρῶτος περιέχει ὠραία καὶ πλήρη πάθους ἐρωτικά, ὁ δὲ δεύ-
τερος ἐνθουσιώδη καὶ μεγάλης ποιητικῆς ἐμπνεύσεως πατριωτι-
κά. Ἐπίσης ἐξέδοτο τὸν «Παρνασσόν», ἥτοι ὀγκώδη ποιητικὴν
συλλογὴν τῶν καλλιτέρων συγχρόνων ποιητῶν.

Ἀπέθανε ἐν Ζακύνθῳ τῇ 1 Μαρτίου 1895 ὅπου διέμενεν
τελευταίως διορισθεὶς νομάρχης τῆς ποιητικῆς νήσου. Α.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΑΥΡΟΥΚΑΚΗΣ

Ἴατρος

Νευρικῶν καὶ Φρενικῶν Νοσημάτων

Δέχεται ἐπισκέψεις 8—10 π. μ. καὶ 3—5 μ. μ.

96—Ὁδὸς Αἰόλου—96

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

Τρέξατε ὅλοι

Εἰς τὸ Ποτοπωλεῖον αἱ Καλάμαι τοῦ κ. Χρήστου Περιγιά-
βρου ὁδὸς Πατησίων πλησίον Καφ. Παρισίων, ὅπου εὐρί-
σκεται ἡ περίφημος Μαστίχα τῶν Καλαμῶν καθὼς καὶ τὸ οὐζο
τοῦ Τυρνάβου.

Εἰς τὸ ἄνωθεν τοῦ Καφ. τὸ Βυζάντιον Ξενοδοχεῖον καὶ Οἰ-
νοπωλεῖον ἡ Καλὴ Γνώμη (πρώην Μπομπολέτου) τὸ ὁ-
ποῖον μένει ἀνοικτὸν καθ' ὅλην τὴν νύκτα φαγητὰ τῆς ὥρας,
περὶποίησις λαμπρά.

Εἰς τὸ Γαλακτοπωλεῖον τοῦ κ. Παναγ. Μπερνίτσα ὁδὸς
Ἐπειραιῶς ἀρ. 21. Γάλα ἀ ἐλάδος πρὸς 80 λ. ἡ ὀκά.

Εἰς τὸ Γαλακτοπωλεῖον τοῦ κ. Νικολάου Καρότση ὁδὸς
Ἐζήνωνος 11.

Εἰς τὸ Πιλοποιεῖον καὶ Πιλοπωλεῖον τοῦ κ. Α. Π. Τσίλια
ὁδὸς Αἰόλου 112 ὅπου εὐρίσκεται μεγάλη συλλογὴ πῖλων.

Εἰς τὸ Πιλοπωλεῖον τοῦ κ. Ἰωάν. Πρωτοπαπᾶ ὁδὸς Αἰό-
λου 85.

Εἰς τὸ Παντοπωλεῖον ἡ Ἀργολὴ τοῦ κ. Χρήστου Πλατο-
πούλου ἔφθασεν ὁ περίφημος τυρὸς τοῦ Παρνασσοῦ. Δια-
σταύρωσις Γερανίου καὶ Ζήνωνος.

Εἰς τὸ Κουρεῖον ὁ Βῶλος ὁδὸς Σταδίου κάτωθεν οἰκίας Καυ-
ταντζόγλου Χαυτεῖα.

Εἰς τὸ Φαγοποτεῖον ὁ Λαβύρινθος κάτωθεν Καφ. Παρι-
σίων.

Τύπος ΠΑΣΣΑΡΗ καὶ ΒΕΡΓΙΑΝΝΙΤΟΥ